

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 87/2026-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Obec Čerín**, Čerín 11, IČO 00 313 335, spísanej JUDr. Bohumilom Novákom, advokátom, Horná 27, Banská Bystrica, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní sp. zn. BA-6S/335/2021 (pôvodne vedenom Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 6S/335/2021) takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 12. novembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky. Navrhuje prikázať správne súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov. Sťažovateľka tiež žiada priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 3 000 eur, ako aj náhradu trov konania pred ústavným súdom vo výške 524,34 eur.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka sa správnu žalobou podanou 4. apríla 2018 domáhala preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia predsedu Úradu pre verejné obstarávanie, ktoré vydal v rozkladovom konaní, v ktorom preskúmal rozhodnutie Úradu pre verejné obstarávanie o uložení pokuty za porušenie povinnosti podľa zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

3. Krajský súd uznesením sp. zn. 6S/55/2018 z 26. novembra 2020 konanie zastavil podľa § 99 písm. b) Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) z dôvodu nezastúpenia sťažovateľky ako žalobkyne v konaní pred správnym súdom podľa § 49 ods. 1 SSP. Sťažovateľka 27. januára 2021 podala proti tomuto rozsudku kasačnú sťažnosť.

4. Najvyšší správny súd uznesením sp. zn. 10Asan/3/2021 z 20. októbra 2021 uznesenie krajského súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.
5. Správny súd 17. októbra 2025 nariadil pojednávanie na 28. november 2025.

II.

Argumentácia sťažovateľky

6. Sťažnostná argumentácia je založená na tvrdenom porušení označených práv sťažovateľky zbytočnými priet'ahmi správneho súdu (predtým krajského súdu) v jej právnej veci. Sťažovateľka zrekapitulovala doterajší priebeh napadnutého konania, osobitne poukázala na to, že od podania správnej žaloby na krajskom súde do dňa podania ústavnej sťažnosti uplynulo už viac ako 7 rokov a súd nedokázal vec prejednať a rozhodnúť. Podstatnou námietkou sťažovateľky je postup správneho súdu (predtým krajského súdu) po zrušení rozhodnutia o zastavení konania. Súd je podľa sťažovateľky dlhodobo nečinný a konanie sa jej javí ako neprimerane dlhé.
7. K právnej a faktickej zložitosti veci sťažovateľka uvádza, že ide o vec, ktorá nie je právne ani skutkovo zložitá. Predmet napadnutého konania nevykazuje znaky zvýšenej skutkovej a právnej zložitosti veci. Sťažovateľka tvrdí, že v posudzovanom konaní vedenom správnym súdom (predtým krajským súdom) nemohlo dôjsť k žiadnym okolnostiam, ktorými by sťažovateľka mohla prispieť k vzniku priet'ahov, aktívne sa zúčastňovala na postupe vo veci, nebola vo veci pasívna, keď sa vždy vyjadřila ku každému podaniu v zákonných alebo súdom určených lehotách.
8. Sťažovateľka požiadavku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodňuje absolútnou nečinnosťou súdu. Sťažovateľka argumentuje, že správny súd (predtým krajský súd) svojou nečinnosťou spôsobil sťažovateľke dlhodobo pretrvávajúci právny a faktický stav vyznačujúci sa nemožnosťou nakladať s finančnými prostriedkami, ktoré musela sťažovateľka zaplatiť po právoplatnosti rozhodnutia napadnutého v správnom súdnictve, a to má za následok znehodnotenie týchto finančných prostriedkov.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.
10. Uplatnenie právomocí ústavného súdu je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania. Ústavný súd v tejto súvislosti už opakovane uviedol, že všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde môže prijať na ďalšie konanie iba také podanie, ktoré spĺňa všetky náležitosti

kvalifikovaného návrhu ustanovené týmto zákonom. Poskytnutie ochrany ústavnosti ústavným súdom predpokladá splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane splnenia zákonom predpísaných náležitostí ústavnej sťažnosti (m. m. III. ÚS 663/2014).

11. Podľa § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde navrhovateľ musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, ak odsek 2 alebo § 35 neustanovuje inak.

12. Podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania podanému navrhovateľom, ktorý musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, musí byť pripojené plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V plnomocenstve sa musí výslovne uviesť, že navrhovateľ udeľuje zvolenému advokátovi splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom.

13. Podľa § 56 ods. 3 prvej vety zákona o ústavnom súde ak má návrh na začatie konania uvedený v § 42 ods. 2 písm. f), g), i) až l), n), q), r) a v) odstrániteľné nedostatky, môže ústavný súd vyzvať navrhovateľa, aby v určenej lehote tieto nedostatky odstránil. Ak účastník konania v určenej lehote nedostatky neodstráni, ústavný súd návrh na začatie konania odmietne.

14. Sťažovateľka sa 12. novembra 2025 obrátila na ústavný súd ústavnou sťažnosťou evidentne spísanou advokátom JUDr. Bohumilom Novákom, ku ktorej však plnomocenstvo na svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom menovaným advokátom nepripojila. Výzva z 15. januára 2026 na odstránenie uvedeného nedostatku bola adresovaná priamo sťažovateľke a bola jej doručená 15. januára 2026.

15. Ústavný súd konštatuje, že napriek výzve na predloženie plnomocenstva sťažovateľky pre zvoleného právneho zástupcu a márnemu uplynutiu ústavným súdom určenej lehoty na splnenie tejto výzvy, ako aj napriek poučeniu o následkoch nesplnenia tejto povinnosti ústavnému súdu takéto plnomocenstvo do dňa predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti nebolo doručené. Nie je teda splnená zákonom ustanovená požiadavka povinného zastúpenia navrhovateľa advokátom v zmysle § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

16. Ďalším identifikovaným nedostatkom ústavnej sťažnosti je formulovanie petitu ústavnej sťažnosti. Sťažovateľka podala ústavnú sťažnosť, v ktorej absentuje riadne a jednoznačne formulovaný petit, z ktorého by bolo zrejmé, akého rozhodnutia sa sťažovateľka od ústavného súdu domáha. Ústavný súd totiž môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľka domáha v petite svojej ústavnej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označila za porušovateľa svojich práv, čím zároveň vymedzí predmet a rozsah konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Inak povedané, zákonnou náležitosťou kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom je (okrem iných náležitostí) aj formulácia návrhu rozhodnutia (petit), ktorý musí byť vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť prevzatý do výroku rozhodnutia ústavného súdu (pozri napr. II. ÚS 165/2022).

17. Zmätočné je v petite ústavnej sťažnosti vymedzenie orgánu verejnej moci, ktorý sťažovateľka považuje za porušovateľa svojich práv, a absentuje označenie konania, v ktorom malo dôjsť porušeniu jej základných práv. Sťažovateľka formulovala petit ústavnej sťažnosti týkajúci sa vyslovenia porušenia označených základných práv takto: „*1. Základné práva sťažovateľa Obec*

Cerín, Čerín II, 974 01 Čerín, IČO: 00 313 335 na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 odsek 2 Ústavy SR, a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho správneho súdu SR porušené boli. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti označila ako porušovateľa jej základných práv Správny súd v Bratislave, avšak v petite ústavnej sťažnosti navrhuje aby ústavný súd vyslovil, že jej základné práva boli porušené postupom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky.“ Tento bod nekorešponduje s bodom 2 petitu, v ktorom sťažovateľka formuluje príkaz na konanie: „2. Ústavný súd SR prikazuje Správnomu súdu v Bratislave, aby vo veci sp. zn. BA-6S/335/2021 konal ďalej bez zbytočných prietahov.“ Ústavný súd podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde môže prikázať konať len tomu orgánu verejnej moci, ktorý sťažovateľka označila ako porušovateľa svojich základných práv.

18. Ústavný súd uvádza, že vo výzve z 15. januára 2026 na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti vyzval sťažovateľku aj na odstránenie nezrovnalosti v petite ústavnej sťažnosti spočívajúcej v označení porušovateľa sťažovateľkou označených práv. Ústavný súd konštatuje, že ani tento nedostatok ústavnej sťažnosti nebol do dňa predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti sťažovateľkou odstránený.

19. Na základe uvedeného možno uzavrieť, že ústavná sťažnosť v predloženej podobe neobsahuje návrh rozhodnutia vo veci samej (petit) vymedzený v súlade s čl. 127 ods. 1 ústavy a § 45 a § 123 zákona o ústavnom súde, pretože sťažovateľkou predložený návrh rozhodnutia vo veci samej (petit) nie je úplný a určitý, teda nie je vymedzený takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie v uvedenej veci, pričom v dôsledku uvedeného nedostatku by ústavný súd takto navrhovaný petit nemohol premietnuť do svojho rozhodnutia, čo ho činí nevykonateľným.

20. Všetky zistené skutočnosti a okolnosti danej veci tak viedli ústavný súd aj pri všetkej jeho snahe o materiálny prístup k veci k záveru, že podaná ústavná sťažnosť (po výzve ústavného súdu) nespĺňa zákonom ustanovené náležitosti, preto ústavnú sťažnosť z tohto dôvodu odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde.

21. Sťažovateľke odmietnutie aktuálnej ústavnej sťažnosti nebráni, aby sa na ústavný súd obrátila s novou ústavnou sťažnosťou (spĺňajúcou zákonom požadované náležitosti) proti postupu správneho súdu konajúceho v jej veci, keďže zákon o ústavnom súde v § 55 písm. a) takúto možnosť implicitne nevylučuje.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. februára 2026

Peter Molnár
predseda senátu